

Medlem —, sikkert, at selv om en Mand har en Indtægt paa 3,000—4,000 Kr., kan han staa i en Sygekasse. Jeg ved ikke, hvor Grænsen bør sættes, men den maa sættes efter, hvor mange Penge de paa-gældende vil ofre. For mig er det Hoved-sagen, at det Kontingent, den fattige skal yde, ikke bliver større, end han kan svare det. At have statsanerkendte Sygekasser, hvor det aarlige Kontingent er over 30 Kr., bliver det samme som, at de fat-tigste holdes ude. Naar der i København og andre forholdsviis velhavende Kommuner er Sygekasser, som har Lyst til at tage et stort Kontingent og at give store Dagpenge, maa de have Lov til det, men det skal ikke forpligte Staten til at give dem større Tilskud. En Sygeforening, hvor der svares 30 Kr. i Kontingent, kan en fattig Mand ikke være Medlem af. Det kan ude paa Landet knibe for man-gen en fattig Mand at yde sit Bidrag til sin Sygekasse, skønt Kontingentet derude kun er en forsvindende Brøkdæl af, hvad der svares herinde, og et Forhold som det, vi har, at en Sygekasse faar 8—9 Kroner pr. Medlem, hvorimod andre Sygekasser ikke kan faa mere end 2—3 Kroner, kan vi selvfølgelig ikke have. Jeg vil altsaa advare imod at følge det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og enkelte andre, som har talt imod de faste Grænser, thi herved kommer man kun til at give til de velhavende. Det ærede Medlem for Kø-benhavns 4de Valgkreds sagde, at det var dem, som gav den store Part, saa kunde man ogsaa give dem den store Part. Det vil jeg, som sagt, advare imod. Baade i Belgien, Frankrig og Italien har Staten sagt til Folk: Vil I give til eders Alder-domspension, vil vi yde Tilskud dertil, men det er de mere eller mindre velha-vende, som har ydet. I Frankrig f. Eks. er man kommet af med mange Millioner, men de fattige har ikke været med. Hvis man gaar den Vej, som man her styrer, vil man efterhaanden faa lavet Sygekasser for de velstillede og udelukke de fattige, og det var ikke Tanken, da Loven blev givet. Jeg mindes, at Christen Berg sagde: Vil man give en fattig Mand noget at spise, nytter det ikke at sige: Her er en Ret til dig, naar den staar saa højt, at han ikke kan naa den. Derfor vil jeg stemme for Flertallets Forslag, som jeg sy-nes i alt væsentligt har truffet det rette og forhaabentligt kan blive vedtaget.

Loven bliver maaske ikke færdig i Aar, og derfor vil jeg henstille til Ud-

valgets og den højtærede Ministers Over-vejelse, om man ikke med Tiden kan gaa til tvungen Sygeforsikring. I Svejts og i England er man gaaet dertil, og de Lande er ikke de ringeste med Hensyn til Selv-styre. Naar England er gaaet til tvungen Sygeforsikring, skønt man der ikke en Gang har almindelig Værnepligt som i an-dre Lande — Englænderne har jo i det hele Aversion mod al Tvang —, har man gjort det, fordi der er mange unge Men-nesker, som ellers ikke kommer til at give til Sygekasserne og siden volder Samfundet Besvær. Jeg skal indrømme, at det taler til Ros for de unge Mennesker i Dan-mark, at Sygekasserne her er brugte meget, men der er dog mange, som ikke er med, og jeg mener, at det af mig nævnte Spørgs-maal kan være værd at overveje. Det vilde være en bedre Ordning, om man sagde: Enhver kan give et vist lavt Kon-tingent, vil nogen give mere, maa de gøre det, og saa kan de ogsaa faa mere, men det har Staten intet med at gøre. Statens Tilskud skal komme de haardest trængende til gode. Denne Tanke vil jeg anbefale til Overvejelse. Jeg vil ogsaa gerne støtte et Ændringsforslag, der er stillet af et enkelt Medlem og gaar ud paa, at Kørsel skal ydes gratis til de virkelig fattige, men ikke til dem, som har de forholdsviis store Indtægter.

Poul Christensen: Der er et enkelt Spørgsmaal, som jeg har ønsket at faa Klarhed over, inden dette Lovforslag gaar videre, nemlig det store Spørgsmaal, som behandles i § 6, de faste Grænser, der jo har taget den væsentligste Del af Interes-sen under denne Forhandling. Flertallet har stillet et Ændringsforslag, der i nogen Maade fører tilbage til det oprindelige af Ministeren foreslaaede, medens Mindretallet har villet gaa bort fra disse Grænser, fordi vi fandt dem baade urimelige og umulige. Jeg skal ikke her tale om, at Flertallet har nedsat de Grænser, som den højtærede Minister foreslog, det maa staa for Flertallets Regning. Heller ikke skal jeg tale om, at man har nedsat Formuegrænsen for gifte fra 10,000 Kr. til 8,000 Kr., me-dens man lader Formuegrænsen, 5,000 Kr., vedblive at staa for de ugifte, det vil be-tyde, at et Par unge Mennesker, som ejer 5,000 Kr. hver, naar de gifter sig, skal ud af Sygekassen; lever de ugifte, kan de blive i den. At man paa denne Maade straffer Folk, fordi de gifter sig, maa staa for Flertallets Regning. Men det Spørgs-maal, som har interesseret mig, naar man